

Underbilag 1.

Chefen for Statspolitiet.

København, den 21. Januar 1924.

Til Justitsministeriet.

Naar Statspolitiet i de senere Aar har ført en særlig Kontrol med udenlandske Søfolk, der kommer her til Landet med Skibe fra Udlandet (danske eller udenlandske), skyldes det for det første, at Paskontrolten for de hertil kommende Udlændinge maatte siges at være ufuldkommen og derfor utilfredsstillende, hvis man alene havde Paskontrol ved de almindelige og mere benyttede Indrejseruter, saasom Gødser og København, men undlod at kontrollere de Udlændinge, som paa mindre iøjnefaldende Maade kommer hertil, nemlig for Eksempel som paamønstrede Skibe for Rejse til Danmark, for efter stedfunden Afregning, eventuelt Afmønstring at gaa i Land her.

Ved at kontrollere en saadan Sømands Legitimation i Overensstemmelse med de nugældende Pasregler foregaar i Virkeligheden ikke andet, end hvad der foregaar ved de store Paskontrolsteder. Men der er dernæst et andet Synspunkt, som har været af stor Betydning for Statspolitiets særlige Opmærksomhed paa denne Ilandstigning af disse Søfolk. Det har nemlig vist sig, at mange af disse Personer, der saaledes efter Afregning gaar i Land her, ikke er Søfolk, men Personer, der fra Amerika, sydeuropæiske Stater, Østersøens Randstater faar en Job for Rejse her til Landet kun for paa denne Maade at komme hertil. Set fra et *statsborgerretligt* Synspunkt er deres Nationalitet ofte meget tvivlsom, ofte er deres Legitimation yderst mangelfuld, hvis de overhovedet har nogen, og Resultatet af manglende Kontrol her vilde blive, at man maatte beholde dem, hvis de kom i Land uden Tilladelse, indtil de atter kunde komme bort ved en Hyre her fra Danmark, hvilket sidste de danske Søfolk (Søfyrbødere) mig bekendt ikke er særlig begejstrede for.

Set fra et *økonomisk* Synspunkt er det ogsaa af Betydning, at der er Kontrol, idet det ofte er sket, at de paagældende enten har taget op af deres Hyre eller ingen Hyre har til gode, idet de havde „arbejdet sig over“ med Skibet, saaledes at de ved Ilandstigning staar her uden tilstrækkelige Pengemidler og uden Udsigt til snart igen at faa en ny Hyre.

Dette medførte tidligere, at de paagældende enten mødte op i de respektive Konsulater for at blive hjemsendt eller henvendte sig her i Byen til Magistraten og blev indlagt paa Sundholm, hvor Konsulaterne havde nægtet at hjælpe dem, og deres Ilandstigning kan saaledes kun medføre en Risiko for forøgede Udgifter for den danske Stat. Hertil kommer et yderligere Moment, nemlig at det er en kendt Sag indenfor Søfolk, at man her i Landet bliver behandlet gratis paa Hospitalet for Kønssygdom, hvorfor mange udenlandske Søfolk alene af denne Grund søger Hyre hertil for her at blive indlagt og behandlet; der forefindes endog Tilfælde, hvor udenlandske Skibe i Forbifarten er stoppet op for at afmønstre og indlægge en udenlandsk Sømænd, der i udenlandsk Havn havde paadraget sig Kønssygdom.

Og endelig fra et *politimæssigt* Standpunkt har det vist sig, at den heromhandlede Kontrol har været nødvendig.

Selv om der selvfølgelig ikke skal rettes nogen Kritik mod de forskellige Landes Sømandsstand, findes der dog uheldige Elementer blandt dem, og som før bemærket er mange af de heromhandlede Personer slet ikke Søfolk, men internationale udenlandske Vagabonder til Vands, hvis Kendskab til og Respekt for Samfundets Love er ringe. Det er derhos en for Politiet bekendt Sag, at det er en bekvem Maade for et Land at komme af med uheldige Udlændinge, hvis Na